

vælge en kraftig Kanon, er et gennemgaaende Træk i Krigsskibenes Udviklingshistorie, der kan forfølges langt tilbage i Tiden". Jeg skal ikke beskæftige mig mere med Spørgsmaalet om Hurtighed. Der er fremkommet den Indvending mod Bygningen af større Pandserfibe, at de ville være mindre hurtig krigsberedte. Det er en Indvending, som for dem, der ikke kjende nøie til Forholdene, kan tage sig ganske plausibel ud, men som i Virkeligheden ikke har Noget at betyde. Hvad det kommer an paa, naar et Skib skal gjøres kampberedt, er indøvede og organiserede Artillerister til at betjene det nye svære og kostbare Skyts; men det er klart, at den samme Kanon — jeg forudsætter nemlig, at den høitærede Minister har tænkt paa at anbringe ogsaa af det svære Skyts i de mindre Pandserfibe — kræver den samme Kanonbesætning, enten den er anbragt paa et hurtigt eller paa et langsomt, paa et større eller paa et mindre Skib. Hvad de øvrige Grene af Udrustningen angaaer, er Fordelen sandelig snarere for det enkelte større end for de flere mindre Skibe. Der har været udtalt, dengang Spørgsmaalet om Søforternes Armering var for, at de havde det store Fortrin for Skibene, at de altid ere tilstede, naar de skulle bruges, og der er fra andre Sider udtalt Frygt for, at vore Skibe overhovedet ikke skulle kunne være udrustede og kampberedte, naar Forholdene kræve det. Jeg maa desværre ganske vist indrømme, at, som Forholdene ere for Diebliffet, vil den største Deel af vore Pandserfibe ikke kunne være udrustede saa hurtigt, som ønskeligt er, og som det navnlig er nødvendigt efter den Forandring, der er foregaaet i vore Grændser i 1864; men Skylden derfor ligger ikke, som man har villet give det Udseende af, i Skibenes Størrelse eller i den Tid, der vil medgaae til deres Udrustning — thi den kan besørges paa ganske saa Dage — men dert, at der ikke er gjort noget som helst Skridt for under et Fredsbrud at fikke sig hurtigt Disposition over indøvede og organiserede Artillerister, uden hvilke man ligesaa lidt kan slaases tiljøs som tillands, og det er en Omstændighed, som er lige uheldig for smaa som for store Skibe, men der er ingen

Tvivl om, at, naar den høitærede Minister vil skænke dette Spørgsmaal sin Opmærksomhed og omfatte det med samme Interesse som han omfatter lignende Spørgsmaal for Hærens Bedkommende, da vil der ved passende Forholdsregler og hensigtsmæssig Benyttelse af vor aarlige Udrustning ikke være mindste Grund til at frygte for, at vi ikke skulle have vore jernklædte Skibe udrustede og kampberedte saa betimelig, som Forholdene maatte gjøre det nødvendigt, og ialfald betydelig hurtigere, end der behøves til at sætte Hæren paa Krigsfod. Men at undlade at træffe de nødvendige Foranstaltninger og da benytte de deraf flydende uheldige Forhold som Argumenter mod Flaadens Effectivitet og mod at bygge passende Skibe, troer jeg ikke er rigtigt. Den høitærede Minister har udtalt, at et større Pandserfibe — jeg holder mig bestandig til disse to Skibe, det, som blev forkastet sidst, og det, som er foreslaaet idag — ikke vilde være hensigtsvarende, da det vilde møde sin Overmand, og da kun have to Alternativer: det ene at bukke under efter en hæderlig Kamp, det andet at tage Flugten. Jeg troer, at man, uden at være alt for dristige Forventninger, kan opstille et Alternativ endnu, og det er, at det kunde have det Held at seire eller ialfald ikke bukke under, før det havde opfyldt, det Hverv, der var det paalagt; men, hvis man ikke vil udsætte sig for at møde sin Overmand, burde man sandelig aldrig bygge et Skib; thi Verdens største Somagt, England, eier ikke et Skib, hvor om man ikke kan sige, at det ikke den Dag idag kan møde sin Overmand paa Søen, og Historien giver os mangfoldige Exempler paa, at det ingenlunde altid er Overmagten, der er det ene afgjørende Moment i Kampen. Men, hvad jeg ikke kan forstaae, er, hvorledes den høitærede Minister, naar han tillægger et hurtigt og vel pandsret Skib en saa sørgelig Rolle, mener at kunne udrette Noget med nogle smaa langsomme, slet pandsrede eller heelt upandsrede Skibe, som hverken kunne kæmpe eller flygte. Jeg deler ganske den høitærede Ministers Mening, at vi ikke skulle deeltage i de Skuespil, der opføres paa det store Verdensstheater, men at vi skulle indskrænke os til at forsvare vort eget